

Kum Fırtınası

– MUĞBER · 27 Ocak 2010

zor başlanır hayatta bazı şeylere
ve en kolay bitendir zor başlayan
uzatıyorum elleri mi sen yoksun
serap mıydı yüzündeki esmer mutluluklar

hüzün kumsallarında kıyıya vuran sadece pişmanlık
sen İstanbul'da kar kadar güzelsin bende
çare değil ki
kadınlar
sokaklar
arkadaşlar
başkalaşımlara alışamayacak kadar
tutukluyum sana

oysa güneşe muhtaç olduğun kadar seversin onu
ışığa muhtaç olduğun kadar ay'ı
ya da suyu havayı çiçekleri
hepsi ihtiyaçların kadar varlar sende
peki sana doymayı mümkün mü sanıyorsun
ya ucu bucağı gözükmeyen arzular dîner mi bir gün

evvel zaman için de
tekerrürden ibaret cümlelerimi
onlarca kez kurmuştum sana
kesilen parmağın sıcakken sızlamadığını
kabuğu soyulmuş elma merakım
ve sakarlıklarım öğretti bana
ve artık sevmediğim soyulmuş elmaları
unutamamışlığım neden sence

yüreğimin surlarında adın
ve sevdiğim kadın
yol alacaksa yamacımdan yad ellere
demek ki ölüm yakın
o zaman bu şehri de yakın

somutluğunu hissedemesem de hiçbir vakit
ruhunun okşamaları tenimde her an
kabul senin yanında rüzgar hep tersten essin
ömrümün en güzel rüyasında irkilerek uyansam bile
sen serap halinle herkesten daha gerçeksindir....

Onur Bolat